

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XXVIII. Aurum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS XXVIII. AURUM.

Aurum Judaicum populum sic suo captivavit aspectu, vicit illecebris, specie decipit; ut hoc esse Deum crederet &c. vide tit. avaritia §. 6. initiō.

Siputavi aurum robur meum. Job. 31. 24. Sept: *Si posui aurum in conjugem meam.* Pro conjugere relinquit homo patrem, & matrem; sic qui aurum amat, nihili cognatos omnes facit præ illo. Uxor tantum in morte relinquitur. Auro autem homines tenaciter inhærent ut conjugi. P. Octavianus in Ecclesiastico c. 5.

Qui post aurum non abiit. Eccl. 31. 8. Noli amare aurum: si malus es, is post aurum; si bonus es, it post te. Quid est, it post te? tu ducis, non ducis: quia possides, non possides. S. Aug. f. 115. de diversis.

Vidit sedentem in telonio. Matth. 9. 9. Sedebat utique, qui stare non poterat pondere cupiditatis oppressus, & ipsa tota conscientia fraudis incurvus. Aurum naturam grave gravius fit avaritia nimis - vehementius aggravat corda, quam corpora. Nascitur in terra profunda, sectatur ipsa montium fundamenta; & dum suam sem-

per reptat ad naturam, coelestes animos ad inferna deponit, obscurat sensus semper; alta mentium semper in terrena demergit. S. Chrysol. f. 29.

Aurum materia laborum, enervatio virtutum, malus dominus, proditor servus. S. Aug. ex Append. de diversis.

Ille habet aurum, qui novit uti auro; qui autem auro uti non novit, habetur, non habet; possidetur, non possidet. Estote domini auri, & non servi auri. & quia aurum Deus fecit, & te super aurum ipse fecit ad subsidium tuum, & te ad imaginem suam. Vide, quod supra te est, & calca, quod infra te est. S. Aug. in Pl. 123.

Aurum, ut vite insidiatorem, peccati patrem, diaboli ministrum, vitabis. S. Basil. ad Chilonem de vita solitaria.

Aurum occultum tyrannum vocat S. Gregor. Naz. orat. 34.

Aurum ipsum, quid nisi est splendens quadam terra, & nitidius paulo lutum? Magnus Monomotapa rex novo elogio dicitur, Imperator auri. Just. Lips. Cent. 1. ep. 4.

TITULUS XXIX.

AUXILIUM DIVINUM.

§. I.

Varia nomina, figura, & Symbola.

Ego protector tuus. Gen. 15. 1. Hebr. ego sum clypeus tuus. Apud Alciatum emblema militis, qui scutum, quod hostium tela exceperat, cymbam fecit, quod fluvium trajecit; indeque clypeum osculatus; hic verus, inquit, & solus mihi amicus fuit, cum premererque solo cum premererque solo. Tale scutum suis est Deus. Cornelius. à Lap. hic.

Apud Hebræos exivit in proverbium, ut si quando in angustia constituti sunt, & Domini optant auxilio adjuvari, dicant: *in monte Domini videbit.* Gen. 22. 14. hoc est, sicut Abrahamæ miserus est, miserabitur & nostri. S. Rupertus hic.

Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudivit eam. Gen. 30. 22. Quomodo recordatus est Rachelis, cum nullius rei, licet exigua, oblivisci possit? Resp. Abul. dicitur more humanò: homines enim, quando amicos in miseris adjuvant, non dicuntur recordari. Deus autem, qui aliquando videtur nos deserere, licet non deserat; quando rursus nos adjuvat, nostri recordari dicitur. Hujus styli conscius

Joseph, cum pincernarum præposito felicitatem jam prædixit in ergastulo, ait: *memento mei, cum bene tibi fuerit.* Gen. 40. 14. Recordatus igitur Rachelis est Deus; non quia unquam illius oblitus; sed quia modo miserus. Chaldaeus sic legit: *Et venit memoria Rachelis in conspectu Domini,* & suscepit orationem ejus. Ideo Deus Rachelis fuit memor, quia ipsa Dei memor. Obliviscetur tui Deus, si tu ejus immemor. Alvarez Joseph illustr. illustr. 1.

Et posuit Ephraim ad dexteram suam. Gen. 48. 13. Dextera significat auxilium. *Operi manuum tuarum porriges dexteram.* Job. 14. 15.

Exurge Domine! Psal. 3. 7. Dicitur Deus per metaphoram exurgere, quando incipit juvare: quemadmodum dicitur dormire, dum non juvat. Bellarminus hic.

Miserere mei Domine, vide humilitatem meam. Psal. 9. 14. Sic sibi postulat subveniri, ut à clementissimo Rege videatur: quia vera conspectus ejus auxilium est. Cassiodorus hic.

Dominus firmamentum meum &c. Psal. 17. 3. In Hebræo *petra* pro firmamentum, pro refugium *arx*, sive *munio*. Bellarm. hic.

Extendi manum meam. Prov. 1. 24. Extendere manum, est beneficia offerre, & conferre, ait Beda, Corn. à Lap. hic.

T 3

Sub